

מֵאַרְבַּע חֵיווֹן דְּמֶרְכַּבְתָּא כְּלִילָא מֵאַרְבַּע אֲתוּוֹן וזו המצוה

שהיא סוד המלכות היא כלולה מד' חיות ארגמ"ן שבמרכבה, ובזה היא כלולה מד' אותיות

הוי"ה, **אִיהִי נֹקְבָא דִּילִיָּה אֲנִפִּין דִּילִיָּה, אֲנִפִּי רַחֲמִי** והנה

זו השכינה היא הנוק' של ז"א, והנה כשהוא מתייחד עמה בפנים שלו, דהיינו שהוא ייחוד

פנים בפנים, זה הייחוד הוא כאשר הוא פונה אליה ברחמים. **בְּגִינָה אֲמִינָא,**

(שמות ל"ג) **אִם אֵין פְּנִיךָ הִלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מְזָה** ובזה אמר הרעיא

מהימנא שבשביל השכינה אמרתי לז"א 'אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה', דהיינו שאם

אין ייחוד פנים בפנים אז אין רחמים ובזה לא נוכל להעלות.

כאשר המלכות עומדת מצד היסוד היא בסוד אחריו, מאחר שאז אין ייחוד פנים

בפנים

וּמִסְטָרָא דְּצַדִּיק אֲתִקְרִי אַחֲרוּי והנה כאשר המלכות עומדת מצד

היסוד הנקרא צדיק, אז היא בסוד אחריו, מאחר שאז אין ייחוד פנים

בפנים, **חֵיָּה כְּלִילָא שְׂמֻנָּה עֶשֶׂר חוּלְיִין דְּאַנּוֹן מֵאַחֲזֹר דְּבֵר**

נֶשׁ והנה היסוד נקרא ח"י וע"י השכינה שהיא סוד אות ה' הוא בחינת חי"ה, ולכן המלכות

כוללת את ח"י החוליות שבאחורי האדם שהוא ז"א, **לְקַבֵּל שְׂמֻנָּה עֶשֶׂר**

נְעֻנּוּעִין דְּלוּלָב דְּדוּמָה לְשִׁדְרָה דְּבִיָּה שְׂמֻנָּה עֶשֶׂר

חוּלְיִין והוא כנגד ח"י הנענועים שעושים בלולב, מאחר שהלולב דומה לעמוד השדרה

שיש בו ח"י חוליות [רכד]. **אִיהוּ אַחֲזֹר לְעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית** והנה

אור הרשב"י

[רכד] כדאיתא בפסיקתא זוטרתא, ויקרא פרשת אמור דף סז עמוד א' לולב דומה

הלימוד היומי

לע"נ ר' משה בן יצחק ז"ל

השכינה היא בבחינת אחור לבינה הנקראת מעשה בראשית, מאחר שהיא מעשה לחכמה הנקרא ראשית [רכה], וְקָדָם לַמַּחֲשָׁבָה דְּאַתְמָר בָּהּ, יִשְׂרָאֵל עָלָה בַּמַּחֲשָׁבָה והנה הבינה ממטה למעלה היא קודם לחכמה הנקרא מחשבה, ובחכמה נאמר ישראל עלה במחשבה, דהיינו שז"א הנקרא ישראל עלה לחכמה הנקרא מחשבה. מָה לֹא הָכִי בְּאָדָם, דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דְּאִיהוּ אַחֲוֹר לַמַּעֲשֵׂה וְקָדָם לְפֹרְעָנוּת ומשא"כ האדם התחתון שהוא בבחינת האחור, מאחר שהוא חטא בעץ הדעת טוב ורע, שהוא קדם לפורענות, דהיינו שמאחר שהוא חטא אז נאחזים בו החיצונים הממונים לפרוע מהאדם שחטא.

נשמות התנאים והאמוראים משבחים ומקלסים את רעיא מהימנא קָמוּ תַנָּאִים וְאִמּוּרָאִים וְאָמְרוּ, רַעֲיָא מְהִימְנָא, יְתִקְיִים בְּךָ הֵאֵי קָרָא (ישעיה ס"ב) אַל תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ ואז קמו כל נשמות התנאים והאמוראים ואמרו לרעיא מהימנא, שבך יתקיים זה הפסוק שכתוב 'אל תתנו דמי לו', דהיינו שאל תתן דומיה מלהתפלל מלפני הקב"ה. דְּהָא עֲלָאִין וְתַתָּאִין מְקַנְנִין בְּצוּלָמָא דִּידָךְ מאחר שכל העליונים והתחתונים נתקנים בצלם שלך ומשום כך אל תפסיק להתפלל. מִשִּׁירְיִין דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא דְּאֲנֹן מִמַּתִּיבְתָּא עֲלָאָה, וּמִשִּׁירְיִין דְּמִטְרוּנִיתָא

לשדרו של אדם. הדם דומה לעין האדם. [רכה] דהיינו שבגלל שהכתר נעלם החכמה ערבה דומה לפה. ואתרוג דומה ללב. אלו ד' אברים שבאדם שאין בגוף גדול וחשוב מהן.

וַיֹּאמְרוּן מִמֶּתִיבָתָא תִּתְּתָאָה כִּי הִנֵּה מַחֲנוֹת הַקֶּבֶ"ה שְׁהִם מִיִּשְׁבִּיבָה שֶׁל מַעֲלָה, וּמַחֲנוֹת הַמַּלְכָּה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה מִיִּשְׁבִּיבָה שֶׁל מַטֵּה, כּוֹלֵם נִתְקַנִּים בְּצֶלֶם שֶׁלךְ מֵאַחֵר שְׁמֹשֶׁה הוּא חֲתוּם בְּדַעַת שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת הו"ק וְכוֹלֵם נִתְקַנִּים מִמֶּנּוּ, עֲלֶיךָ אֶתְּמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ח) וְהִנֵּה מִלְּאֹכֵי אֱלֹהִים וְגו' וְהִנֵּה עֲלֶיךָ נֹאמַר וְהִנֵּה מִלְּאֹכֵי אֱלֹהִים וְגו'. בְּךָ סִלְקִין מִשִּׁירֵיין דְּשְׂכִינְתָּא בְּעֻלּוֹתָא דִּילָךְ דִּהִינּוּ שֶׁבֶךְ עוֹלִים מַחֲנוֹת הַשְּׂכִינָה אֶל הַיִּיחּוּד מִכַּח הַתְּפִילָּה שֶׁלךְ, וְנִחְתִּין מִשִּׁירֵיין דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא [רנז] לְגַבֵּי שְׂכִינְתָּא בְּכַמָּה שִׁירִין וְנִיגוּנִין בְּעֻלּוֹתָא וּבֶךְ יוֹרְדִים מַחֲנוֹת הַקֶּבֶ"ה לְגַבֵּי הַשְּׂכִינָה בְּכַמָּה שִׁירִים וְנִיגוּנִים שְׁבַתְפִּילָה. וְאַנְתָּה הוּא קְרִיבּוּ דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֻלּוֹתָא דִּילָךְ, דְּאִיְהִי קְרִבָּנָא דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ כִּי אַתָּה מִקְרֵב אֶת הַקֶּבֶ"ה לַשְּׂכִינָה בְּכוֹחַ הַתְּפִילָּה שֶׁלךְ, שְׁזוֹ הַתְּפִילָּה הִיא סוּד הַקֶּרְבֵּן הַמַּעֲלָה מִן אֶל הַקֶּבֶ"ה וְהַשְּׂכִינָה.

סוּד הַקֶּרְבֵּן וְשַׁצְרִיךְ לֹאמַר קֶרְבָּנוֹת בַּתְּפִילָּה מִצַּד הַחֶסֶד וּזְמִירוֹת מִהַגְבוּרָה בְּצֻ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת קְרִבָּנִי לַחֲמִי, (בְּמִדְבָּר כח) דִּתְקִינוּ מֵאֲרֵי מַתְּנִיתִין קְרִבָּנִין בְּעֻלּוֹתָא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, דִּתְמָן אִישׁ חֶסֶד בִּיהֵן וְסוּד הַקֶּרְבֵּן הוּא רִמּוּז בְּמִש"כ 'צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' אֶת קֶרְבָּנִי לַחֲמִי, דִּהִינּוּ שְׁתִּיקְנוּ הַבְּעֲלִי הַמִּשְׁנָה שִׁיאֲמָרוּ קֶרְבָּנוֹת בַּתְּפִילָּה שֶׁהוּא מִצַּד הַחֶסֶד

אור הרשב"י

[רנז] בְּשֵׁאֵר דְּפוּסִים לֹא גּוֹרְסִים אֶת תִּיבוֹת לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לַע"נ ר' מֹשֶׁה בֶּן יִצְחָק ז"ל

שבימין ששם אחוז הכהן המקריב את הקרבן שהוא איש החסד מצד הימין. וְתִקְיֵנוּ וּמִירוֹת דְּאַנּוֹן שִׁיר דְּלוֹיִם אֶבְתְּרִייהוּ מִסְטָרָא דְּגִבּוּרָה וְכֵן תִּקְנוּ לומר ומירות שהוא סוד שירת הלויים אחר עבודת הכהנים, שאלו הלויים אחוזים מצד הגבורה. וְהוּד דְּרִנָּא דְּדוֹד מְלָכָא אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׁמְאֵלָא. וְאַהֲרֹן דְּדִרְנָא דִּילֵיהּ נֶצַח אֶתְקַשֵּׁר בְּחֶסֶד והנה דוד המלך שהוא לקב"ה בשירות ובומירות הוא זכה למדרגת ההוד ולכן הוא נקשר בצד השמאל של ההוד, ואהרן הכהן שמדרגתו הוא נצח הוא נקשר בחסד שמצד קו הימין חח"ן. וְהָיָא הוּא דְּכֶתִיב (תהלים ט"ז) נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח וְהוּא מִשְׁכּ"כ בַּפְּסוּק נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, דהיינו שהנצח קשור בנעימות החסד שבצד ימין.

אחרי פסוקי דזמרה אומרים שמע ישראל שהוא סוד הייחוד
לְבַתָּר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדָּא, כָּלִיל בָּרְכוּ וְקִדְשָׁה, אִיהוּ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, וּבָרְכָה מִסְטָרָא דִּימִינָא ואחרי פסוקי דזמרה אומרים שמע ישראל שהוא סוד הייחוד, הכולל את ברכו וקדושה, כי הנה הוא כולל את הקדושה שאומרים קדוש קדוש קדוש, והוא כולל את הברכה של יוצר אור שהוא מצד החסד שבימין. וְהָיָא הוּא דְּכֶתִיב (במדבר ו) דִּבֶּר אֵל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּא מִשְׁכּ"כ בַּפְּסוּק דבר אל אהרן וגו' דהיינו שהברכה היא מצד החסד של הכהנים.